

การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3

The Utilization of Digital Technology in The Academic
Administration of Schools under The Ubon Ratchathani Primary
Educational Service Area Office 3

จริยา ทวีพันธ์¹ อรรถพร วรณทอง² และ ชวนคิด มะเสนะ³

Jariya Taweepun¹ Attaporn Wannathong² and Chuankid Masena³

Received : June 30, 2025; Revised : September 1, 2025; Accepted : December 21, 2025

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 2) เปรียบเทียบสภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการ จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงาน และขนาดสถานศึกษา และ 3) ศึกษาแนวทางการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการ เป็นการวิจัยแบบผสมผสานระหว่างวิจัยเชิงปริมาณและวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำนวน 323 คน จากประชากร 2,013 คน โดยใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 40 ข้อ ซึ่งมีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.98 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) การทดสอบค่าเอฟ (F-test) ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ ทำการสัมภาษณ์ข้อมูลเชิงลึกกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนโดยคัดเลือกจำนวน 6 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ทำการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา

¹ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี; Graduate Student, Faculty of Education, Ubon Ratchathani Rajabhat University; e-mail: jariya.tg66@ubru.ac.th

^{2,3} คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี; Faculty of Education, Ubon Ratchathani Rajabhat University; e-mail: attaporn.w@ubru.ac.th, Chuankid.m@ubru.ac.th

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) การเปรียบเทียบสภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงาน และขนาดสถานศึกษา พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ที่มีตำแหน่งและขนาดสถานศึกษาแตกต่างกัน มีสภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ทำงาน พบว่าโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3) แนวทางการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ดังนี้ (1) การพัฒนาหลักสูตร ควรใช้ระบบออนไลน์ในการวางแผนและเผยแพร่หลักสูตรให้เข้าถึงง่าย (2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ควรใช้เทคโนโลยีที่หลากหลายเพื่อกระตุ้นความสนใจผู้เรียน (3) การวัดและประเมินผล ควรใช้ระบบสอบออนไลน์และ AI เพื่อลดเวลาและเพิ่มความแม่นยำ (4) การนิเทศการศึกษา ควรใช้แพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อการติดตามและให้คำแนะนำอย่างต่อเนื่อง และ (5) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ควรส่งเสริมให้ครูใช้เครื่องมือดิจิทัลในการวิเคราะห์ข้อมูลและเผยแพร่ผลอย่างมีระบบ

คำสำคัญ (Keywords) : การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการ, เทคโนโลยีดิจิทัล, การบริหารงานวิชาการ

Abstract

This study aimed to 1) examine the current use of digital technology in academic administration of schools under the Office of Ubon Ratchathani Primary Educational Service Area 3. 2) compare digital technology usage by position, work experience, and school size and 3) propose guidelines for its effective application. A mixed-methods design was employed. The quantitative sample comprised 323 school administrators and teachers, selected from a population of 2,013 using stratified random sampling. Data were collected using a 40-item, five-point Likert scale questionnaire with a reliability coefficient of 0.98, and analyzed using percentage, mean, standard deviation, t-test, and F-test. Qualitative Research, In-depth interviews were conducted with a target group of six school administrators and teachers. The research instrument used were obtained through structured interviews and analyzed descriptively.

The research results showed as follow 1) the overall use of digital technology in academic administration was at a high level. 2) no significant differences were found by position or school size, but significant differences were observed by work experience at the .01 level; and (3) recommended guidelines include: (1) using online systems for curriculum planning and

dissemination, (2) applying diverse technologies to enhance learning processes, (3) adopting online examinations and AI for assessment, (4) utilizing online platforms for supervision and mentoring, and (5) promoting digital tools for research and dissemination to improve educational quality.

Keywords : The utilization of digital technology in academic administration, Digital technology, Academic Administration.

บทนำ (Introduction)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 ได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาบุคลากรด้านการผลิตและการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา โดยเฉพาะในมาตรา 65 ที่เน้นส่งเสริมความรู้ ทักษะ และความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อยกระดับคุณภาพและประสิทธิภาพของการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2562 : 19) ปัจจุบัน เทคโนโลยีดิจิทัลได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงในทุกภาคส่วน ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ และการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการบริหารจัดการภายในองค์กรทางการศึกษา ที่ต้องการระบบข้อมูลที่ถูกต้อง รวดเร็ว และทันสมัย เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพ (ทวิศักดิ์ กอนันตกุล, 2545 : 57)

เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาการบริหารจัดการทางการศึกษา โดยช่วยให้การจัดเก็บ วิเคราะห์ และใช้ข้อมูลสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเป็นไปอย่างเป็นระบบและแม่นยำ ไม่ว่าจะเป็นการจัดการฐานข้อมูลนักเรียน การบริหารจัดการเรียนรู้ หรือการประเมินผลการเรียนการสอน ทั้งนี้ระบบการเรียนรู้ดิจิทัล เช่น e-learning และ Learning Management System (LMS) ยังเอื้อให้ครูสามารถออกแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนรายบุคคล และติดตามผลได้อย่างใกล้ชิด (UNESCO, 2023 : 1)

อย่างไรก็ตาม การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในภาคการศึกษายังเผชิญกับความท้าทายหลายประการ โดยเฉพาะในพื้นที่ห่างไกลที่มีข้อจำกัดด้านโครงสร้างพื้นฐาน การเข้าถึงอุปกรณ์ และอินเทอร์เน็ตรวมถึงความพร้อมของครูและบุคลากรในการใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ (กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม, 2563 : 15) นอกจากนี้ ความปลอดภัยของข้อมูลและความต้านทานต่อการเปลี่ยนแปลงก็ยังเป็นอุปสรรคสำคัญที่ต้องได้รับการแก้ไข

การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 ยังประสบปัญหาในหลายมิติ ทั้งการเข้าถึงเทคโนโลยีที่ไม่ทั่วถึงความสามารถในการใช้เทคโนโลยีของครูและนักเรียนที่ยังไม่เพียงพอ ขาดการสนับสนุนทางเทคนิคและขาดระบบติดตาม

ประเมินผลที่ชัดเจน ซึ่งล้วนส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของการจัดการศึกษาในภาพรวม (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3, 2567 : 17-18)

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 เพื่อสภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาเป็นอย่างไร เปรียบเทียบความคิดเห็นว่าแตกต่างกันหรือไม่ วิเคราะห์ว่ามีปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อความสำเร็จและอุปสรรคในการดำเนินงาน อันจะนำไปสู่แนวทางในการปรับปรุง พัฒนา และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ และตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนในยุคดิจิทัลได้อย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อศึกษาสภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงาน และขนาดสถานศึกษา
3. เพื่อศึกษาแนวทางการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 209 โรงเรียน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 251 คน และครูผู้สอน จำนวน 1,762 คน รวมประชากรทั้งสิ้น 2,013 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3, 2567 : 11-12)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 40 คน และครูผู้สอน จำนวน 283 คน รวมตัวอย่างทั้งสิ้น 323 คน ซึ่งได้มาโดยใช้

ตารางกำหนดขนาดตัวอย่างของ Krejcie and Morgan (บุญชม ศรีสะอาด, 2560 : 42) โดยใช้การสุ่มแบบชั้นภูมิอย่างเป็นสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling)

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 โดยคัดเลือกจำนวน 6 คน แบ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 3 คน และครูผู้สอนจำนวน 3 คน โดยคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา 5 ด้าน ดังนี้ 1) การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา 2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 3) การวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน 4) การนิเทศการศึกษา และ 5) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมี 2 ประเภท ดังนี้

1) แบบสอบถาม แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ สภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 จำนวน 40 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.80-1.00 ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ .98

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended) เกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

2) แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interviewed) เพื่อศึกษาแนวทางการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 การตรวจสอบคุณภาพของแบบสัมภาษณ์ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ .95

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ขอหนังสืออนุญาตจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี เพื่อส่งถึงผู้อำนวยการโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 จากนั้น ผู้วิจัยได้แจกจ่ายแบบสอบถามแก่กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ทั้งรูปแบบเอกสารและแบบสอบถามออนไลน์ผ่านระบบ Google Form รวมถึงใช้ระบบรับส่งเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ (E-Office) เพื่อความสะดวกและรวดเร็วในการสื่อสารข้อมูล ภายหลังจากแจกจ่ายแบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการติดตามและรวบรวมแบบสอบถาม

จนครบถ้วนตามจำนวนที่กำหนดไว้ พร้อมทั้งตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลก่อนนำเข้าสู่กระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนที่วางไว้ และผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ข้อมูลเชิงลึกกับกลุ่มเป้าหมายด้วยตนเอง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เริ่มจากการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม การเข้ารหัส และการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด จากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความถี่ และร้อยละ วิเคราะห์ความแตกต่างของข้อมูลด้วยสถิติ t-test และ F-test รวมถึงการเปรียบเทียบรายคู่แบบ Scheffe สำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพจากคำถามปลายเปิดและแบบสัมภาษณ์ ดำเนินการวิเคราะห์ด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหาแบบพรรณนา

ผลการวิจัย (Research Results)

1. ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 323 คน เมื่อพิจารณาจำแนกตามตำแหน่ง พบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ดำรงตำแหน่งครูผู้สอน คิดเป็นร้อยละ 87.62 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ส่วนในการจำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ระหว่าง 10–20 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.08 รองลงมาเป็นผู้ที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.21 และเมื่อจำแนกตามขนาดของสถานศึกษา พบว่าส่วนใหญ่เป็นสถานศึกษาขนาดกลาง คิดเป็นร้อยละ 63.47 รองลงมาคือสถานศึกษาขนาดเล็ก คิดเป็นร้อยละ 31.89

ตารางที่ 1 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ สภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 โดยรวม

สภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของ สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุบลราชธานี เขต 3	\bar{x}	S	แปลผล	อันดับ
1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา	3.97	.60	มาก	1
2. ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	3.96	.57	มาก	2
3. ด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน	3.92	.59	มาก	4
4. ด้านการนิเทศการศึกษา	3.93	.59	มาก	3
5. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	3.91	.68	มาก	5
รวม	3.94	.51	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน มีความคิดเห็นต่อสภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.94$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ($\bar{x}=3.97$) รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้($\bar{x}=3.96$) ด้านการนิเทศการศึกษา ($\bar{x}=3.93$) ด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน ($\bar{x}=3.92$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ($\bar{x}=3.91$)

2. ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบสภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 จำแนกตาม ตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงาน และขนาดสถานศึกษา

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบสภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 จำแนกตามตำแหน่ง

สภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา	ตำแหน่ง						t	P
	ผู้บริหารสถานศึกษา (n=40)			ครู (n=283)				
	\bar{x}	s	ระดับ	\bar{x}	s	ระดับ		
1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา	3.89	.44	มาก	3.98	.61	มาก	-1.12	.27
2. ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้	3.90	.41	มาก	3.97	.59	มาก	-.70	.49
3. ด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน	3.89	.43	มาก	3.92	.61	มาก	-.30	.76
4. ด้านการนิเทศการศึกษา	3.89	.44	มาก	3.93	.61	มาก	-.40	.69
5. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	3.84	.55	มาก	3.92	.69	มาก	-.69	.49
รวม	3.89	.37	มาก	3.95	.52	มาก	-.70	.48

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการเปรียบเทียบสภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 จำแนกตามตำแหน่ง โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบสภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน

สภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการ บริหารงานวิชาการของสถานศึกษา	ประสบการณ์ทำงาน						F	P
	น้อยกว่า 10 ปี		ตั้งแต่ 10-20 ปี		มากกว่า 20 ปี			
	\bar{x}	S	\bar{x}	S	\bar{x}	S		
1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา	4.16	.63	3.90	.53	3.86	.60	8.00**	.00
2. ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	4.17	.60	3.92	.51	3.81	.57	11.21**	.00
3. ด้านการวัดผล ประเมินผล และการ เทียบโอนผลการเรียน	4.14	.62	3.86	.56	3.77	.53	11.39**	.00
4. ด้านการนิเทศการศึกษา	4.16	.60	3.83	.53	3.79	.60	12.65**	.00
5. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	4.13	.69	3.81	.61	3.80	.69	8.26**	.00
รวม	4.15	.56	3.87	.45	3.81	.45	14.57**	.00

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการเปรียบเทียบสภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการ
ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 จำแนกตาม
ประสบการณ์ทำงาน โดยรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบสภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 จำแนกตามขนาดสถานศึกษา

สภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการ บริหารงานวิชาการของสถานศึกษา	ขนาดสถานศึกษา						F	P
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่/ใหญ่ พิเศษ (n=15)			
	\bar{x}	S	\bar{x}	S	\bar{x}	S		
1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา	3.99	.57	3.96	.62	4.01	.50	.16	.85
2. ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	3.97	.57	3.95	.58	4.07	.46	.37	.69
3. ด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบ โอนผลการเรียน	4.00	.55	3.88	.61	3.93	.54	1.31	.27
4. ด้านการนิเทศการศึกษา	3.98	.55	3.90	.61	3.84	.60	.93	.39
5. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	3.98	.67	3.87	.69	3.89	.43	.85	.43
รวม	3.99	.49	3.92	.52	3.95	.43	.67	.51

จากตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อสภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 จำแนกตามขนาดสถานศึกษา โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3. ผลการศึกษาแนวทางการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 โดยสรุปเป็นรายด้าน ดังนี้

1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา

ควรมุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความยืดหยุ่น โดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการวางแผน การเผยแพร่ข้อมูล และการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ออนไลน์เพื่อลดต้นทุน หลักสูตรควรสนับสนุนการเรียนการสอนแบบออนไลน์ พร้อมบรรจุเนื้อหาด้านเทคโนโลยี เช่น ทักษะดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ ตลอดจนพัฒนาศักยภาพของครูให้สามารถใช้เครื่องมือดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้หลักสูตรมีความทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของสังคมและผู้เรียน

2) ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้

ควรใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มความน่าสนใจและการมีส่วนร่วมของนักเรียนโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เช่น วิดีโอ เกมการเรียนรู้ AR/VR และแพลตฟอร์มแบบอินเทอร์แอคทีฟ เช่น Kahoot และ Quizizz รวมถึงส่งเสริมการเรียนออนไลน์ผ่านเครื่องมือที่เข้าถึงง่าย เช่น Google Classroom เพื่อให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพ ยืดหยุ่น และสอดคล้องกับยุคดิจิทัล

3) ด้านการวัดผล ประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน

ครูและบุคลากรควรได้รับการส่งเสริมให้มีความรู้ด้านเทคโนโลยีในการประเมินและรายงานผลการเรียน โดยใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ช่วยตรวจสอบผลได้ทันที เช่น การสอบออนไลน์และพอร์ตโฟลิโอดิจิทัล นอกจากนี้ ระบบ AI สามารถวิเคราะห์พฤติกรรมการเรียนเพื่อปรับการสอนได้อย่างเหมาะสม ระบบดิจิทัลยังช่วยอำนวยความสะดวกในการเทียบโอนผลการเรียนระหว่างโรงเรียน ควรเน้นการประเมินที่ปฏิบัติจริง เช่น โครงการหรือการนำเสนอผลงานดิจิทัล และพัฒนาระบบข้อมูลเชื่อมโยงระหว่างโรงเรียนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการข้อมูล

4) ด้านการนิเทศการศึกษา

ควรใช้เครื่องมือออนไลน์ในการวางแผนและนิเทศการสอน เช่น การประชุมผ่าน Zoom หรือ Google Meet เพื่อให้ผู้บริหารสถานศึกษาและศึกษานิเทศก์ติดตามและให้คำแนะนำครูได้ทันที ระบบติดตามผลการสอนออนไลน์ช่วยให้ตรวจสอบและรายงานผลได้สะดวก การส่งแผนหรือคลิปการสอนแบบออนไลน์ช่วยให้ปรับปรุงการสอนได้รวดเร็ว นอกจากนี้ การจัดทำรายงานนิเทศในรูปแบบดิจิทัลช่วยลดภาระงานเอกสารและเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บข้อมูล

5) ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

ควรใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเก็บข้อมูลการสอน เช่น Excel, Google Sheets หรือ Google Forms เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลได้สะดวกขึ้น ควรเก็บข้อมูลผ่านแบบสอบถามหรือสัมภาษณ์ออนไลน์ เพื่อลดความยุ่งยาก สถานศึกษาควรจัดอบรมให้ครูเรียนรู้เทคนิควิจัยพื้นฐาน เช่น การวิเคราะห์สถิติ และการใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อการวิจัย ผลการวิจัยควรนำเสนอในรูปแบบไฟล์ดิจิทัลหรือบนเว็บไซต์ของโรงเรียนพร้อมเวทียoutubeสำหรับแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อให้ครูนำผลการวิจัยไปปรับใช้ในการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

ผลการวิจัยการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 มีประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปราย ดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 ทั้งโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก สะท้อนให้เห็นถึงความพร้อมของสถานศึกษาในการนำเทคโนโลยีมาใช้สนับสนุนกระบวนการบริหารจัดการ อันเป็นผลจากการตระหนักรู้ และการปรับตัวของบุคลากรทางการศึกษาที่สามารถนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับบริบทของโลกยุคดิจิทัลที่เทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพ ความคล่องตัว และความแม่นยำในการบริหารข้อมูล การวางแผน และการติดตามผลการดำเนินงาน ทั้งนี้ การดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของสถานศึกษาได้รับการสนับสนุนจากนโยบายของหน่วยงานต้นสังกัด ส่งผลให้การจัดการข้อมูลนักเรียน การพัฒนาสื่อการเรียนการสอน และการวางแผนการเรียนการสอน มีการนำเทคโนโลยีมาใช้เป็นเครื่องมือสำคัญอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อภิสิทธิ์ ทูริยานนท์ และณัฐพัชร์ วรพงศ์พัชร์ (2566 : 49-64) ที่พบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านการพัฒนาหลักสูตรที่มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดทำสื่อและออกแบบหลักสูตรให้ตอบสนองต่อบริบทของผู้เรียนยุคใหม่ ในขณะที่ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษามีระดับการใช้เทคโนโลยีต่ำที่สุด ซึ่งอาจเกิดจากข้อจำกัดด้านบุคลากร เวลา และทรัพยากร เช่นเดียวกับผลการวิจัยของ มานะ อดทน (2565 : 70) ที่พบว่า ด้านการวิจัยยังมีความท้าทายในการนำเทคโนโลยีมาสนับสนุนการดำเนินงานในสถานศึกษาอย่างเต็มประสิทธิภาพ

2. ผลการเปรียบเทียบสภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงาน และขนาดสถานศึกษา มีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายผลดังนี้

2.1 การเปรียบเทียบสภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่ง พบว่าโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากการได้รับโอกาสในการอบรมและเข้าถึงเครื่องมือเทคโนโลยีที่เท่าเทียมกัน รวมถึงนโยบายสนับสนุนจากภาครัฐที่ส่งเสริมให้บุคลากรทุกตำแหน่งสามารถใช้เทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาไม่ขึ้นอยู่กับตำแหน่งหน้าที่ของผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานของกฤตเมธ แป้นงาม (2564 : 95-97) ที่พบว่าการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษาจำแนกตามตำแหน่งไม่มีความแตกต่างกัน รวมถึงงานวิจัยของสุพัตรา คำพันธ์ (2566 : 365-380) ที่ศึกษาสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 ก็พบผลในแนวทางเดียวกันว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานวิชาการเมื่อจำแนกตามตำแหน่งพบว่าไม่แตกต่างกันเช่นกัน

2.2 การเปรียบเทียบสภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน พบว่า โดยรวมและรายด้านทุกด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สะท้อนให้เห็นว่าประสบการณ์ในการทำงานเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการ โดยบุคลากรที่มีประสบการณ์มากมักมีความชำนาญในการเลือกใช้เครื่องมือและแพลตฟอร์มดิจิทัลอย่างเหมาะสม อันเนื่องมาจากการสะสมองค์ความรู้และทักษะในการใช้เทคโนโลยีมาอย่างต่อเนื่อง ขณะที่บุคลากรที่มีประสบการณ์น้อยอาจยังอยู่ในช่วงของการปรับตัวและพัฒนา ส่งผลให้ระดับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลยังไม่เต็มศักยภาพ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของรัชกร มีชูพันธ์ และสมใจ สืบเสาะ (2565 : 1-12) ซึ่งพบว่าการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ยุคดิจิทัลมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของศรัณย์ภัทร์ ไตรสุวรรณ (2560 : 123-137) ซึ่งศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่าระดับการใช้เทคโนโลยีมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในแต่ละกลุ่มประสบการณ์ทำงานเช่นกัน

2.3 การเปรียบเทียบสภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา จำแนกตามขนาดสถานศึกษา พบว่า โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่าขนาดของสถานศึกษาไม่ได้เป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อระดับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในงานบริหารวิชาการ แต่กลับสะท้อนถึงความเสมอภาคในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีของสถานศึกษาทุกขนาด ไม่ว่าจะป็นโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง หรือขนาดใหญ่ ซึ่งให้เห็นว่าการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพในงานวิชาการขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่น เช่น การสนับสนุนจากหน่วยงานต้นสังกัด

การจัดสรรทรัพยากรอย่างเหมาะสม และการพัฒนาทักษะบุคลากรอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้สถานศึกษาทุกขนาดสามารถเลือกใช้เทคโนโลยีให้เหมาะสมกับบริบทและความต้องการของตน เช่น การใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ในการติดตามผลการนิเทศ การใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อการประเมินผล หรือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สอดคล้องกับงานของจักริน ฤทธิธรรม (2567 : 213-217) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความต้องการและแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 พบว่า การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนจำแนกตามขนาดของสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน และงานวิจัยของสุขจิราภรณ์ ทิพย์อุตร, อธิป เกตุสิริ และพงษ์ธร สิงห์พันธ์ (2567 : 63-81) ได้ทำวิจัยเรื่อง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ พบว่า ผลการเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ ตามความคิดเห็นของข้าราชการครูจำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3. แนวทางการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 จำแนกเป็นรายด้าน ดังนี้

3.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ควรพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้ทันสมัยและสอดคล้องกับยุคดิจิทัล โดยนำเทคโนโลยีมาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและความยืดหยุ่น เช่น การประชุมวางแผนผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ การเผยแพร่หลักสูตรผ่านเว็บไซต์ และการสร้างแหล่งเรียนรู้ออนไลน์ที่เข้าถึงได้ง่าย เพื่อให้สามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา นอกจากนี้ ควรบรรจุเนื้อหาด้านดิจิทัล เช่น การเขียนโปรแกรม การใช้ AI และซอฟต์แวร์ด้านการศึกษา รวมถึงจัดอบรมให้ครูมีความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างต่อเนื่อง เพื่อออกแบบหลักสูตรที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนและสังคม สอดคล้องกับงานวิจัยของ Ahmad (2022 : 1-11) เรื่อง บทบาทของปัญญาประดิษฐ์ในด้านวิชาการและการบริหารการศึกษา ที่พบว่า AI ช่วยสนับสนุนการจัดทำหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพ อีกทั้งการใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ เช่น Zoom หรือ Microsoft Teams ช่วยลดข้อจำกัดด้านเวลาและสถานที่ในการประชุม และเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลหลักสูตรผ่านสื่อดิจิทัล นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ รุ่งนภา คำเทศ, พระครูกิตติญาณวิสิฐ และพระมหาสมบัติ ธนปโย (2566 : 128-140) เรื่อง แนวทางการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในยุคปกติวิถีใหม่ พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำและปรับปรุงหลักสูตร รวมถึงสนับสนุนการอบรมครูให้มีทักษะในการใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาหลักสูตรให้ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนและชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.2 ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ควรพัฒนากระบวนการเรียนรู้โดยเน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มความน่าสนใจ กระตุ้นการมีส่วนร่วมของนักเรียน และส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

ครูควรใช้สื่อดิจิทัล เช่น วิดีโอ เกมการเรียนรู้ หรือแอปพลิเคชันที่ช่วยให้เรียนมีชีวิตชีวา และสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เช่น Kahoot, Quizizz, ClassPoint ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีเสริมการเรียนรู้ เช่น ARVR เพื่อเพิ่มประสบการณ์การเรียนรู้ที่สมจริง ทั้งนี้ควรส่งเสริมการเรียนรู้แบบออนไลน์ผ่านแพลตฟอร์มที่เข้าถึงง่าย เช่น Google Classroom หรือ Microsoft Teams เพื่อให้การเรียนรู้สามารถเกิดขึ้นได้ทุกที่ทุกเวลา และนักเรียนสามารถทบทวนเนื้อหาได้อย่างอิสระ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อังคนา นารัตน์ (2560 : 68-70) เรื่อง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาสันทราย 1 จังหวัดเชียงใหม่ ที่พบว่า การส่งเสริมให้ครูได้รับการอบรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศมีส่วนช่วยพัฒนาวิธีการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตนาวดี เทียงตรง (2564 : 77-78) เรื่อง การศึกษาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อจัดการเรียนรู้ของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2 ซึ่งเสนอว่า ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูมีความรู้เท่าทันสื่อ สามารถวิเคราะห์ เลือกใช้ และประยุกต์แอปพลิเคชันต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน รวมถึงจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาทักษะการใช้สื่ออย่างมีวิจารณญาณในบริบทของสังคมยุคดิจิทัล ทั้งนี้การใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมยังช่วยสร้างการแข่งขันเชิงสร้างสรรค์ในห้องเรียนและขยายโอกาสการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

3.3 ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน ควรพัฒนาระบบการวัดผลประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเป็นระบบ ครูและบุคลากรควรได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ในการประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อให้สามารถรายงานผลได้รวดเร็ว โปร่งใส และสะดวกต่อผู้ปกครองและผู้เรียน เช่น การสอบออนไลน์ที่สามารถประมวลผลได้ทันที การใช้พอร์ตโฟลิโอดิจิทัลในการจัดเก็บผลงาน และการวิเคราะห์ผลการเรียนด้วยระบบ AI ที่ช่วยให้ครูสามารถปรับการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนรายบุคคล นอกจากนี้ การประเมินผลควรเน้นการวัดทักษะปฏิบัติจริง เช่น การทำโครงงาน หรือเสนอผลงานในรูปแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และการใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้สอดคล้องกับงานวิจัยของ อภิขิน เลื่อนชิต, สุเนตร ทองคำพงษ์ และสุรพงษ์ แสงสีมูข (2566 : 167-183) เรื่อง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการในศตวรรษที่ 21 ของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดตาก พบว่า การส่งเสริมการจัดทำเครื่องมือวัดผลและประเมินผลแบบออนไลน์ เช่น Google Forms, Microsoft Forms และ Kahoot เพื่อให้ครูสามารถประเมินผลได้รวดเร็ว และส่งผลการเรียนกลับไปยังนักเรียนได้อย่างทันท่วงที ช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนรู้ และลดภาระงานของครูในการตรวจสอบแบบเดิม อีกทั้งยังสามารถนำข้อมูลไปวิเคราะห์และวางแผนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมล โชติธนอวิวัฒน์ (2560 : 68) เรื่อง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม ซึ่งเสนอว่า ควรกำหนดผู้รับผิดชอบที่ชัดเจนในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้

ในการวัดและประเมินผล ตลอดจนการพัฒนาโปรแกรมสำหรับจัดเก็บและรวบรวมข้อมูลผลการเรียน เพื่อใช้ในการเทียบโอนผลการเรียนอย่างมีระบบ พร้อมทั้งเสนอให้มีการประชุมชี้แจงแนวทางการวัดและประเมินผล การสร้างเครื่องมือวัดผลที่ได้มาตรฐาน เพื่อให้เกิดความแม่นยำและน่าเชื่อถือในการจัดการข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.4 ควรดำเนินการนิเทศการศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีระบบ เพื่อเพิ่มความสะดวกรวดเร็ว และความต่อเนื่องในการติดตามการจัดการเรียนการสอน โดยผู้บริหารสถานศึกษาหรือศึกษานิเทศก์สามารถใช้เครื่องมือออนไลน์ เช่น Zoom, Google Meet, หรือระบบ e-Learning Management System ในการประชุม วางแผน และติดตามการสอนของครูอย่างใกล้ชิด โดยไม่จำเป็นต้องเดินทาง ซึ่งช่วยลดภาระด้านเวลาและค่าใช้จ่าย ทั้งยังสามารถให้คำแนะนำได้แบบเรียลไทม์ ทำให้ครูสามารถปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนได้อย่างทันที่และมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ กุลชลี จงเจริญ (2567 : 13-26) เรื่อง การบริหารสถานศึกษาดิจิทัล ซึ่งเป็นการศึกษากรณีศึกษาของสถานศึกษาที่ประสบความสำเร็จในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน โดยพบว่า ควรจัดระบบนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง ทั้งในรูปแบบของการประชุมออนไลน์และการรายงานผลผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัล ซึ่งสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสาร ตรวจสอบ และให้คำแนะนำแก่ครูผู้สอนได้อย่างทันที่และต่อเนื่อง ส่งผลให้สามารถพัฒนาคุณภาพผู้เรียนได้สอดคล้องกับเป้าหมายของสถานศึกษา นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Gorrell (2023 : 1-24) เรื่อง ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงดิจิทัลต่อการทำงานทางวิชาการ (The Impact of Digital Transformation on Academic Work) ซึ่งให้แนวทางว่า การใช้ระบบการติดตามผลการเรียนออนไลน์ เช่น Google Classroom และระบบ e-Learning Management System จะช่วยให้ผู้บริหารสามารถตรวจสอบการสอนของครูได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมการจัดทำแผนการสอนและรายงานการนิเทศในรูปแบบดิจิทัล ซึ่งลดภาระเอกสาร และเพิ่มความสะดวกในการจัดเก็บและเข้าถึงข้อมูล ส่งผลให้กระบวนการนิเทศมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับบริบทของการศึกษาในยุคดิจิทัล

3.5 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ควรส่งเสริมให้ครูสามารถเริ่มต้นการวิจัยจากบริบทการเรียนการสอนในห้องเรียนของตนเอง โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือสนับสนุน เช่น โปรแกรม Excel, Google Sheets, และ Google Forms เพื่อช่วยในการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยลดภาระงานเอกสาร และเพิ่มความสะดวกในการดำเนินงานวิจัย ทั้งยังสามารถใช้แบบสอบถามหรือการสัมภาษณ์ออนไลน์เพื่อเข้าถึงข้อมูลได้รวดเร็วมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยะนุช ชูโต (2560 : 213-218) เรื่อง วิธีปฏิบัติที่ดี การจัดการเรียนการสอนและการวิจัยในชั้นเรียนโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งพบว่า การใช้เครื่องมือดิจิทัลช่วยให้ครูสามารถเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนได้อย่างสะดวกและมีระบบ และยังสามารถนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ในการวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงการจัดการ

เรียนการสอนได้อย่างตรงจุด นอกจากนี้ สถานศึกษาควรจัดอบรมให้ครูเรียนรู้เทคนิคพื้นฐานด้านการวิจัย เช่นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติ และการใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อการวิจัยอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ผลการวิจัยควรจัดทำในรูปแบบไฟล์ดิจิทัล เช่น PDF หรือเผยแพร่ผ่านเว็บไซต์ของโรงเรียน เพื่อให้สามารถเข้าถึงและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในวงกว้าง และควรมีการจัดเวทีออนไลน์หรือชุมชนการเรียนรู้สำหรับครู เพื่อแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดีและนำผลการวิจัยไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วัชระ จันทรัตน์ และคณะ (2563 : 211–226) เรื่อง การใช้รูปแบบการนิเทศด้านการวิจัย ด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนของครูในจังหวัด ชัยแดนภาคใต้ ซึ่งเสนอว่าควรแบ่งกลุ่มการวิจัยของครูตามสาระการเรียนรู้หรือสภาพปัญหา และส่งเสริมให้ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและเครือข่ายสังคมออนไลน์เป็นเครื่องมือในการนิเทศและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เช่น การจัดตั้งกลุ่มเรียนรู้เรื่อง การทำวิจัยในชั้นเรียน ผ่านช่องทางออนไลน์ทั้งระดับโรงเรียนและเขตพื้นที่ การศึกษา อันจะช่วยยกระดับทักษะการวิจัยของครู และส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอย่างยั่งยืน

องค์ความรู้ใหม่ (Originality and Body of Knowledge)

การวิจัยครั้งนี้ทำให้เกิดองค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพ มีองค์ประกอบสำคัญ ในเรื่องการพัฒนาหลักสูตร การเรียนรู้ การประเมินผล การนิเทศ และการวิจัย แสดงความเชื่อมโยงข้อมูลได้ดังภาพ

ภาพที่ 1 การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา

ที่มา : (จริยา ทวีพันธ์, อรรถพร วรณทอง และชวนคิด มะเสนะ, 2568)

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ควรส่งเสริมให้ครูใช้เครื่องมือดิจิทัล เช่น Google Forms หรือ Excel ในการเก็บและวิเคราะห์ข้อมูล พร้อมจัดอบรมเพื่อเพิ่มทักษะในการใช้งาน
2. ควรสนับสนุนการทำวิจัยออนไลน์ เช่น การตอบแบบสอบถามหรือสัมภาษณ์ผ่านระบบดิจิทัล เพื่อลดความยุ่งยากและเพิ่มความรวดเร็ว
3. ควรจัดทำฐานข้อมูลผลวิจัยในรูปแบบดิจิทัล เช่น เว็บไซต์หรือไฟล์ PDF เพื่อให้เข้าถึงง่ายและนำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. ควรศึกษาการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการวัดผล ประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

เอกสารอ้างอิง (References)

- กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม. (2563). **แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย พ.ศ. 2563–2565**. กรุงเทพฯ : กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562**. กรุงเทพฯ : สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์.
- กฤตเมธ เป็นนาม. (2564). **การศึกษาปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสิงห์บุรี อ่างทอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.**
- กุลชลี จงเจริญ. (2567, มกราคม – มิถุนายน). “การบริหารสถานศึกษาดิจิทัล : กรณีศึกษา สถานศึกษาที่ประสบความสำเร็จในการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลสู่การพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน.” **วารสารบัณฑิตวิจัย**. 15(1) : 51-58.
- จักริน ฤทธิธรรม. (2567). **ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.**
- ทวีศักดิ์ กอนันตกุล. (2545). “สถานการณ์ด้านการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย.” **วารสารเนคเทค (Nectec)**. 45(9) : 57.

- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ปิยะนุช ชูโต. (2560, กรกฎาคม-กันยายน). “วิธีปฏิบัติที่ดี : การจัดการเรียนการสอนและการวิจัยในชั้นเรียนโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ.” **วารสารพยาบาลสาร**. 42(3) : 213-218.
- พิมล โชติธนอธิวัฒน์. (2560). **การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม**. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- มานะ ออดทน. (2565). **การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์**. สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- รัชนก มีชูชัน และสมใจ สืบเสาะ. (2565, พฤษภาคม-สิงหาคม). “การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ในการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ยุคดิจิทัลในสถานศึกษา.” **วารสารนวัตกรรมกรรมการบริหารและการจัดการ วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์**. 10(2) : 1-12.
- รัตนาวดี เทียงตรง. (2464). **การศึกษากการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2**. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- รุ่งนภา คำเทศ, พระครูกิตติญาณวิสิฐ และพระมหาสมบัติ ธนปญโญ. (2566, กรกฎาคม – ธันวาคม). “แนวทางการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในยุคปกติวิถีใหม่.” **วารสารบรรณการศึกษาและมนุษยสังคมศาสตร์**. 4(2) : 128-140.
- วัชระ จันทรัตน์ และคณะ. (2563, พฤษภาคม – สิงหาคม). “ผลการใช้รูปแบบการนิเทศด้านการวิจัยด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีต่อความรู้ ทักษะ และความพึงพอใจต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู.” **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี**. 31(2) : 211-226.
- ศรัณย์ภัทร์ ไตรสุวรรณ. (2560, กรกฎาคม- ธันวาคม). “การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12.” **วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา**. 12(2) : 123-137.

- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3. (2567). “แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ 2567.” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : [https:// www.ubon3.go.th/ pages/ index.php](https://www.ubon3.go.th/pages/index.php) สืบค้น 21 ตุลาคม 2567.
- สุขจิราภรณ์ ทิพย์อุตร, อธิป เกตุสิริ และพงษ์ธร สิงห์พันธ์. (2567, พฤษภาคม- สิงหาคม) “การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ.” **วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ**. 18(2): 63-81.
- สุพัตรา คำพันธ์. (2566, พฤษภาคม- มิถุนายน). “การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1.” **วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ**. 3(3) : 365-380.
- อภิชน เลื่อนชิต, สุนทร ทองคำพงษ์ และสุรพงษ์ แสงสีมูข. (2566, กรกฎาคม). “การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการในศตวรรษที่ 21 ของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดตาก.” **วารสารการบริหารจัดการและนวัตกรรมท้องถิ่น**. 5(7) : 167-183.
- อภิสิทธิ์ ทูรียนนท์ และณัฐพัชร์ วรพงศ์พัชร์. (2566, กรกฎาคม-ธันวาคม). “การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรีเขต 2.” **วารสารบริหารการศึกษาบัวบัณฑิต**. 23(2) : 49-64.
- อังคณา นาร์ตัน. (2560). **การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาสันทราย 1 จังหวัดเชียงใหม่**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น.
- Ahmad SF et al. (2022). “Academic and Administrative Role of Artificial Intelligence in Education.” **Sustainability**. 14(3): 1-11.
- Gorrell, A. (2023). “The impact of digital transformation on academic work.” **Studies in Technology Enhanced Learning**.” 3(2) : 1-24.
- UNESCO. (2023). “Global Education Monitoring (GEM) Report 2023.” [online]. Available : <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000382302> Retrieved October 30, 2024.